

Vervolg van pagina 7

We maken deel uit van een lange lijn

Predikant Tytsje Hibma uit Kims-werd (de dame die zat te lezen op de meditatiezolder) vindt Klooster Westerhûs „in belangryk plak om út te sykjen hoe't wy spiritualiteit foarmjouwe kinne yn in tiid dat tsjerken broazelych wurde”. Ze vindt het mooi dat er veel predikanten bij het klooster betrokken zijn. Trokken vroeger kloosterlingen de omringende dorpen in om het geloof te verkondigen; de kloosterlingen buiten de poort van het Westerhûs doen dat eigenlijk ook. „Wy lade hjir wer op en gean dan nei ús eigen gemeentes.”

Gebed met intenties

Rond twaalf uur maken de kloosterlingen zich op voor de middagviering, die vandaag wordt geleid door Albertsje. Belangrijk onderdeel daarvan, naast wederom vijf minuten van stilte, is het gebed met intenties. Om beurt steken de kloosterlingen een kaarsje aan en vertellen voor wie ze dit lichtje willen branden ⑤. Tussendoor wordt in het Latijn, Fries en Nederlands *Ubi Caritas* gezongen: „Daar waar liefde heerst, en vrede, daar is God met ons.” Het is emotioneel en indruk-

wekkend in al zijn eenvoud. En hoewel ik hier pas een paar uur ben, voel ik me welkom om ook een kaarsje aan te steken.

Na de lunch die op de middagviering volgt, is er 'tijd voor rust, studie, eigen tijd' aldus het welkomstboekje in de gastenkamers, dat Hinne mij van tevoren al had gemaild. Ik kan me voorstellen dat wanneer je hier een kamer tot je beschikking hebt, je je even terugtrekt voor een dutje. Ik heb echter geen kamer en ben geneigd mijn laptop aan te zetten en alvast te gaan zitten tikken. En dat is nu juist niét de bedoeling! Als ik de rust wil ervaren die hier zo in het dagritme is ingebouwd, moet ik het leven van buiten de poort misschien even loslaten. Dat is lastig. Maar ik probeer het toch. Mijmerend tuur ik door het raam naar de weilanden. Tussendoor app ik mijn echtgenoot. De tijd kruipt voorbij.

Om drie uur is er thee in de zon op het terras ⑥. Daarna is het tijd om te werken. Kloosterlingen Anne-marie van der Werf en Djoko Draaisma uit Utrecht, die net zijn gearriveerd, gaan samen koken. „Het wordt moussaka met zoete aardap-

pel en aubergine”, kondigen ze vast aan. De rest gaat in de tuin aan de slag. Er moeten stenen worden gesjouwd en plantjes worden gepoot. „Als je wil, mag je het zand wel aanvegen dat ik op het stenen pad heb gestrooid”, zegt Tytsje als ik vraag wat voor klusje ik kan doen. Het is best zwaar vegen met de grote bezem, maar welhaast een meditatieve klus op de stille kloostergang. In de lucht hoor ik weer de vele grutto's die hier in de buurt leven.

Na een uur roept Sietske me. „Ellen, tijd om van de zon te genieten!” Ik voeg me bij de rest op het terras en moet gniffelen om de dames die Hinne aanwijzingen geven welke takken van de wilg hij nodig af moet zagen om te zorgen voor beter uitzicht. Sietske vindt het maar niks, haar man op die hoge ladder tegen de boom, en besluit even iets anders te gaan doen.

Tegen half zes is er biologische wijn en sap. „Happy hour in het klooster”, grapt iemand. De keuze voor biologische dranken is bewust. Nijkleaster wil zo duurzaam mogelijk zijn. „Alle meubels dy'tst

hjr sjochst, binne ek fan 'e kringloop”, zegt Sietske. Alleen de keuken is nieuw.

Verbinden

Tijdens het avondeten praat ik onder anderen met Jolante Roeters (44) uit Heerenveen en Susan Klinkert (31) uit Wageningen, die zich met Pinksteren beiden als kloosterling buiten de poort aan Nijkleaster zullen verbinden. „Hier komen veel dingen samen die mij interesseren, waar mijn hart naar uitgaat”, zegt Susan. „De christelijke, mystieke traditie, het gezamenlijk ergens voor gaan. Hier in de buurt zochten honderden jaren geleden al mensen naar God, in het vrouwenklooster. Wij staan in verbinding met die oude traditie, maar kijken ook hoe we daar nu iets mee kunnen.”

Jolante knikt. „We zijn niet nu maar gewoon iets aan het doen, maar maken deel uit van een lange lijn.” Klooster Westerhûs voelt als een plek waar je jezelf mag zijn. „Je hoeft je hier niet te bewijzen. We hoeven niet me elkaar in discussie te gaan, kunnen verschillend denken en dat mag er naast elkaar zijn.”

Na het avondeten duiken de twee

samen de keuken in om alvast soep te maken voor de volgende dag ⑧. Normaal gesproken is er op vrijdagavond een voorstelronde en rondleiding voor de gasten die nieuw zijn, maar omdat deze dag een try-out is en alle kloosterlingen de gang van zaken inmiddels wel kennen, wordt die vandaag overgeslagen. Heb ik mooi tijd om nog wat foto's te maken voordat de avondviering begint ⑨.

Terug naar de stilte

Die viering begeleidt ons terug naar de stilte. Er wordt gebeden: „Zegen ons met uw stilte, dat de drukte in ons zwijgt. Geef ons vrede met wat onaf is, en plezier in wat geklaard is. Bewaar het licht in de nacht, dat wij ons toevertrouwen aan de slaap, als U over ons waakt.”

„Wol thús”, fluisteren meerdere kloosterlingen tegen mij, wanneer ze hun kamers opzoeken. Ik knik en glimlach; dankbaar voor deze dag.

Buiten merk ik dat de grutto's inmiddels slapen. Terwijl ik het klooster achter me laat, hoor ik kikkers wakken in de sloot.

📍 nijkleaster.fr1

